

English Grammar

โดย
จูนรี อัจฉนิยะสกุล
(Junnaree Atchaneeyasakun)
B.A. in Economics
Cert. in General Business
M.A. in English

English Grammar

English Grammar

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์

978-616-596-264-3

ราคา 384 บาท

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2565

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

จุลนรี อัมมณีสกุล.

English Grammar. -- ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์, 2568.

342 หน้า.

1. ภาษาอังกฤษ -- ไวยากรณ์ I. ชื่อเรื่อง.

425

ISBN 978-616-596-264-3

จัดจำหน่ายหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) โดย

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

28, 30, 32 ซอยรังสิต-ปทุมธานี 16 ซอย 7

ต. ประชาธิปัตย์ อ. ธัญบุรี จ. ปทุมธานี 12130

โทรศัพท์ 0-2958-1125, 0-2958-1127

e-mail : sales@skybook.co.th, sales@skybook@gmail.com

www.facebook.com/skybook.co.th

www.skybook.co.th

คำนำ

ปัจจุบันนี้มีคนจำนวนมากที่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสนทนา การเรียนการสอนภาษาที่สองเช่นภาษาอังกฤษนี้จะได้ผลดีที่สุดเมื่อใช้วิธีธรรมชาติ (*Natural Approach*) ซึ่งเป็นการเรียนโดยเลียนแบบการเรียนภาษาแรก คือไม่เน้นการอ่านและการเขียน แต่จะเน้นที่การฟังและพูดเป็นหลัก

การเรียนโดยวิธีธรรมชาตินี้ผู้เรียนจะต้องเรียนและฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และจะต้องให้เวลากับการเรียนมากพอสมควร แต่เนื่องจากสภาพแวดล้อมด้านการงานและการจราจรในปัจจุบัน ผู้เรียนส่วนใหญ่จึงไม่สามารถเรียนได้อย่างต่อเนื่อง ทำให้ผลการเรียนการสอนด้วยวิธีดังกล่าวไม่ประสบความสำเร็จเท่าใดนัก

อย่างไรก็ดี วิธีหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาการสนทนาให้ดีขึ้นได้ คือการทบทวนหลักไวยากรณ์พร้อมกับศึกษาคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันเพิ่มเติม

หนังสือ *"English Grammar: Practical lessons and exercises for improving conversation"* เล่มนี้ รวบรวมหลักไวยากรณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการสนทนาภาษาอังกฤษ แต่ละหัวข้อมีคำอธิบายและตัวอย่างที่สามารถเข้าใจได้ง่าย พร้อมด้วยแบบฝึกหัดท้ายบท คำศัพท์ภายในเล่มเป็นกลุ่มคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีเฉลยแบบฝึกหัด และสรุปคำศัพท์พร้อมคำอ่านและคำแปลท้ายเล่ม เพื่อให้ผู้ที่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษสามารถศึกษาและทบทวนได้ด้วยตนเอง

ผู้เขียนขอขอบคุณ *Dr. Albert Edwards* ซึ่งเป็นผู้ช่วยอ่านทบทวนต้นฉบับและทำให้หนังสือเล่มนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้เขียนได้พยายามตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดเท่าที่จะทำได้ หากยังมีข้อผิดพลาดได้อีกหลังการพิมพ์ ผู้เขียนขออภัยไว้ ณ ที่นี้ และจะขอบคุณอย่างมากหากผู้อ่านช่วยกรุณาแจ้งให้ผู้เขียนทราบโดยติดต่อผ่านทางสำนักพิมพ์

January 2001

Dallas, Texas, USA

สารบัญ

บทที่ 1	คำนาม (Nouns)	7
บทที่ 2	คำนามนับได้ และคำนามนับไม่ได้ (Countable & Uncountable Nouns)	10
บทที่ 3	คำนามสามัญ และคำนามชี้เฉพาะ (Common Nouns & Proper Nouns)	15
บทที่ 4	คำนามเอกพจน์และพหูพจน์ (Singular & Plural Nouns)	18
บทที่ 5	คำสรรพนาม (Pronouns)	25
บทที่ 6	คำนาม คำคุณศัพท์ และคำสรรพนาม ที่แสดงความเป็นเจ้าของ (Possession [Nouns, Adjectives & Pronouns])	33
บทที่ 7	รูปแบบของกริยา (Forms of the Verbs)	39
บทที่ 8	Present Continuous Tense	53
บทที่ 9	Present Simple Tense	56
บทที่ 10	Present Perfect Tense	62
บทที่ 11	การใช้ประธานและกริยาในประโยคให้สอดคล้องกัน (Subject - Verb Agreement)	66
บทที่ 12	Past Simple Tense	74
บทที่ 13	Past Continuous Tense	77
บทที่ 14	Past Perfect Tense	82
บทที่ 15	Future Simple Tense & "Going to" Form	86
บทที่ 16	การสร้างคำนาม (Forming Nouns)	89
บทที่ 17	การสร้างกริยา (Forming Verbs)	96
บทที่ 18	คำคุณศัพท์ (Adjectives)	100
บทที่ 19	การเปรียบเทียบของคำคุณศัพท์ (Comparison of Adjectives)	104
บทที่ 20	การสร้างคำคุณศัพท์ (Forming Adjectives)	114
บทที่ 21	คำกริยาวิเศษณ์ (Adverbs)	122
บทที่ 22	การเปรียบเทียบของคำกริยาวิเศษณ์ (Comparison of Adverbs)	130
บทที่ 23	การสร้างคำกริยาวิเศษณ์ (Forming Adverbs)	139
บทที่ 24	Finite & Non-Finite Verbs	144
บทที่ 25	ประโยคที่เป็นเงื่อนไข (Conditional Clauses)	151

บทที่ 26	บททบทวนเรื่อง <i>Tenses (Revision of Tenses)</i>	157
บทที่ 27	<i>Definite & Indefinite Articles</i>	159
บทที่ 28	การใช้ “Some” และ “Any” (<i>Some & Any</i>)	164
บทที่ 29	<i>Relative Pronouns</i>	168
บทที่ 30	คำสันธาน (<i>Conjunctions</i>)	177
บทที่ 31	คำบุพบท (<i>Prepositions</i>)	183
บทที่ 32	คำบุพบทที่ใช้หลังคำคุณศัพท์ (<i>Prepositions After Adjectives</i>)	189
บทที่ 33	รูปย่อ (<i>Contractions</i>)	195
บทที่ 34	ชนิดของประโยค (<i>Types of Sentences</i>)	201
บทที่ 35	ประโยคบอกเล่า และประโยคปฏิเสธ (<i>Positive & Negative Sentences</i>)	205
บทที่ 36	“Must” & “Have to”	214
บทที่ 37	“Need”	218
บทที่ 38	“Should” & “Ought to”	223
บทที่ 39	“Active Voice” & “Passive Voice”	227
บทที่ 40	การเปลี่ยนประโยคธรรมดาให้เป็นประโยคคำถาม (<i>Changing Statements into Questions</i>)	233
บทที่ 41	<i>Question-Words</i>	239
บทที่ 42	<i>Question-Tags</i>	245
บทที่ 43	การตอบคำถามแบบสั้น (<i>Short Answers</i>)	249
บทที่ 44	<i>Reported Speech</i>	254
บทที่ 45	การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (<i>Punctuation</i>)	259
บทที่ 46	คำย่อ (<i>Abbreviations</i>)	267
เฉลยแบบฝึกหัด		272
สรุปคำศัพท์ภายในเล่มที่ควรทราบ		303

คำนาม (Nouns)

คำนาม (Nouns) คือคำที่ใช้เรียกชื่อ คน (*People*), สัตว์ (*Animals*) สิ่งของ (*Things*) และสถานที่ (*Places*) ตัวอย่างของคำนามเหล่านี้ได้แก่

ประเภทคำนาม	ตัวอย่าง
คน (<i>People</i>)	<i>woman, man, baby</i>
สัตว์ (<i>Animals</i>)	<i>dog, cat, cow, tiger</i>
สิ่งของ (<i>Things</i>)	<i>chair, desk, pencil, cup</i>
สถานที่ (<i>Places</i>)	<i>beach, museum, zoo, hospital</i>

ตัวอย่างในตารางข้างต้นคือคำที่เป็นชื่อเรียกคำนามประเภทต่าง ๆ คำเหล่านี้เรียกว่า “คำนาม” หรือ “*Nouns*”

Exercise 1 : เขียนคำนามต่อไปนี้ลงในช่องด้านล่างตามกลุ่ม

grasshopper theater referee bank dress crocodile
factory children stable dirt camel apartment
parrot postman doctor squirrel engineer milk
grass ball

People	Animals	Things	Places

Exercise 2 : เขียนคำนามในแต่ละข้อในช่องว่างท้ายประโยค

- The gardener is watering the plants.*
- The students are paying attention to their teacher.*
- The boy drew a picture in his book.*
- My sister and her friend have gone to the library.*
- Some children do not like vegetables.*
- That old woman doesn't have any money.*
- The little girl took some coins out of her bag.*
- The supervisor ordered his staff to attend the training.*
- Is there a supermarket nearby?*
- Many soldiers died during the war.*

Exercise 3 : เติมคำในช่องว่างด้วยคำนามที่เหมาะสมตามประเภทที่กำหนดในวงเล็บ
ท้ายประโยค

1. A few.....are climbing up a big..... (animals, things)
2. The.....put the letters into the..... (people, things)
3. The.....is coming out of the..... (things, places)
4. My.....forgot to put a.....on her letter. (people, things)
5. Those two.....always quarrel with their..... (people, people)
6. The.....is flying high in the..... (animals, places)
7. The.....was caught by the.....last night. (people, people)
8. John's.....is in..... (places, places)
9. The.....is sleeping soundly in the..... (people, places)
10. We bought some oranges and.....from the..... (things, places)

คำนามนับได้ และคำนามนับไม่ได้ (Countable & Uncountable Nouns)

คำนามที่กล่าวถึงในบทที่ 1 แบ่งออกเป็น **คำนามนับได้ (Countable Nouns)** และ **คำนามนับไม่ได้ (Uncountable Nouns)** ตารางด้านล่างเป็นตัวอย่างคำนามนับได้และคำนามนับไม่ได้

Countable Nouns	Uncountable Nouns
<i>many gallons of milk</i>	<i>not much milk</i>
<i>a few cups of ice</i>	<i>a little ice</i>
<i>a large number of cars</i>	<i>a large amount of rice</i>
<i>a lot of pens</i>	<i>a lot of food</i>
<i>plenty of boxes</i>	<i>plenty of water</i>
<i>some books</i>	<i>some paper</i>

จากตาราง คำนามนับได้ (*Countable Nouns*) คือ *gallons, cups, cars, pens, boxes* และ *books* ส่วนคำนามนับไม่ได้ (*Uncountable Nouns*) คือ *milk, ice, rice, food, water* และ *paper*

นอกจากคำนามจะแบ่งออกเป็นคำนามนับได้และคำนามนับไม่ได้แล้ว คำที่ใช้บอกจำนวนหรือปริมาณของคำนามทั้งสองแบบส่วนใหญ่จะต่างกันด้วย สิ่งที่คุณเรียนต้องจำคือ คำที่ใช้บอกจำนวนหรือปริมาณ บางคำจะใช้เฉพาะกับคำนามนับได้ บางคำใช้เฉพาะกับคำนามนับไม่ได้ และมีบางคำที่สามารถใช้ได้กับคำนามทั้งสองแบบ ซึ่งสรุปเป็น 3 กลุ่มได้ดังนี้คือ

1. คำบอกจำนวนที่ใช้กับคำนามนับได้เท่านั้น ได้แก่

คำบอกจำนวน	คำแปล	วิธีใช้
"a" หรือ "an"	หนึ่ง	ใช้เมื่อจำนวนของคำนามที่พูดถึงคือ 1 โดยใช้ "a" กับคำนามนับได้ทุกคำ ยกเว้นคำนามที่ตัวสะกดตัวแรกเป็นสระ คือ <i>a, e, i, o, u</i> และคำที่ตัวสะกดตัวแรกเป็น <i>h</i> ที่ออกเสียงเป็นสระ เช่น " <i>hour</i> " (อาว-เออร์) จะใช้ "an"
"a few"	จำนวน 2-3 ขึ้น	ใช้เมื่อจำนวนของคำนามที่พูดถึงคือ 2-3
"several"	หลายชิ้น	ใช้เมื่อจำนวนของคำนามมีอยู่หลายชิ้นแต่ไม่มากเกินไป
"many"	จำนวนมาก	ใช้เมื่อจำนวนของคำนามมีอยู่มาก
"a large number of"		

2. คำบอกปริมาณที่ใช้กับคำนามนับไม่ได้เท่านั้น ได้แก่

คำบอกปริมาณ	คำแปล	วิธีใช้
<i>"a little"</i>	นิดหน่อย	ใช้เมื่อปริมาณของคำนามที่พูดถึงมีเพียงนิดหน่อยเท่านั้น
<i>"much"</i>	ปริมาณมาก	ใช้เมื่อปริมาณของคำนามนั้นมีอยู่มาก
<i>"a large amount of"</i>		
<i>"a great deal of"</i>		

3. คำบอกจำนวนหรือปริมาณที่ใช้ได้ทั้งคำนามนับได้และคำนามนับไม่ได้ ได้แก่

คำบอกจำนวนหรือปริมาณ	คำแปล	วิธีใช้
<i>"a lot of"</i>	มีอยู่มาก	ใช้เมื่อมีคำนามที่พูดถึงอยู่มาก
<i>"plenty of"</i>		
<i>"some"</i>	มีอยู่บ้าง	ใช้เฉพาะในประโยคบอกเล่า
<i>"any"</i>	มีอยู่บ้าง	ใช้ในประโยคปฏิเสธและประโยคคำถาม

Exercise 4 : เติมประโยคให้สมบูรณ์ด้วย "a", "an" หรือ "-" ถ้าไม่จำเป็นต้องเติม

1. moth is insect.
2. duck can swim in water.
3. Jane wrote her name on piece of paper.
4. butter is made from milk.
5. Tom bought mango from hawker.
6. There is egg in that nest.
7. Is that horse or donkey?
8. I usually eat bowl of cereal in the morning.
9. This pretty necklace is made of silver.
10. There isn't drop of water in that well.

Exercise 5 : ขีดเส้นใต้คำบอกจำนวนหรือปริมาณที่ถูกต้อง

1. Would you like (a few, a little) more tea?
2. There are (much, many) magazines on the shelf.
3. You can put (a lot of, much) things in that box.
4. John has (several, a large amount of) sheep on his farm.
5. (A great deal of, A large number of) people were at the party last night.
6. Tony doesn't have (much, a few) money in his wallet.
7. There are (little, plenty of) chairs for all of us.
8. My brother has collected (a great deal of, a large number of) stamps.
9. Mary stayed at her friend's house for (a few, a little) days last summer.
10. There is (a lot of, many) coffee left but not (a large number of, much) sugar.

Exercise 6 : เติมประโยคให้สมบูรณ์ด้วย “some” หรือ “any”

1. *There are flowers in the vase.*
2. *My sister went shopping with friends yesterday.*
3. *Did you eat of these strawberries?*
4. *The children spent time with their grandparents last summer.*
5. *Jack did not catch fish today.*
6. *We bought food on the way home.*
7. *Is there juice in the fridge?*
8. *Does she have shoes to wear with the dress?*
9. *There are coins in the box.*
10. *My aunt doesn't have flour to make the cake.*

หมายเหตุ ในภาษาพูดบางครั้งการไม่ใช้ “some” หรือ “any” จะฟังเป็นธรรมชาติกว่า เช่น
ข้อ 1 และ 2 ของ *Exercise* นี้

คำนามสามัญ และคำนามชี้เฉพาะ (Common Nouns & Proper Nouns)

คำนามสามัญ (Common Nouns) คือคำที่ใช้เรียกคำนามโดยไม่ได้เป็นชื่อพิเศษหรือชื่อเฉพาะของคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่

คำนามชี้เฉพาะ (Proper Nouns) คือชื่อเรียกเฉพาะของคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่

ตัวอย่างของคำนามสามัญที่เป็นชื่อเรียกทั่วไปของคน (*People*) ได้แก่ *boy* แปลว่า “เด็กผู้ชาย” ซึ่งจะหมายถึงเด็กผู้ชายคนใดก็ได้ ส่วนคำนามชี้เฉพาะที่เป็นชื่อเรียกพิเศษของเด็กผู้ชาย ได้แก่ *Bobby, Ted* และ *Tom*

ตารางด้านล่างเป็นตัวอย่างคำนามสามัญและคำนามชี้เฉพาะ ซึ่งเป็นชื่อที่ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่

ประเภทคำนาม	ตัวอย่างคำนามสามัญ	ตัวอย่างคำนามชี้เฉพาะ
คน (<i>People</i>)	<i>boy</i>	<i>Bobby, Ted, Tom</i>
	<i>girl</i>	<i>Jenny, Jane, Alice</i>

ประเภทคำนาม	ตัวอย่างคำนามสามัญ	ตัวอย่างคำนามชี้เฉพาะ
สัตว์ (Animals)	<i>dog</i>	<i>Rambo, Fido</i>
	<i>cat</i>	<i>Snowball, Midnight</i>
สิ่งของ (Things)	<i>dictionary</i>	<i>Webster's, Oxford's</i>
	<i>ship</i>	<i>Oriental Princess</i>
สถานที่ (Places)	<i>hospital</i>	<i>Ramkhamhaeng, Siriraj</i>
	<i>city</i>	<i>Bangkok, Paris, Portland</i>

จากตารางข้างต้น จะเห็นว่าคำนามชี้เฉพาะจะขึ้นต้นด้วยตัวอักษรใหญ่ (*Capital Letters*) เสมอ

Exercise 7 : เขียนชื่อเฉพาะของคำนามสามัญต่อไปนี้ อย่างละ 2 คำ

1. *Girls:*
2. *Men:*
3. *Schools:*
4. *Places:*
5. *Cinemas:*
6. *Streets:*
7. *Magazines:*
8. *Cities:*
9. *Rivers:*
10. *Countries:*

Exercise 8 : เขียน “*Proper Nouns*” ในประโยคต่อไปนี้ในช่องว่าง

1. *My friend and I visited the Grand Palace last week.*

.....

2. *Yesterday was Sunday, August 18th, 1996.*

.....

3. *Disneyland is one of the most famous amusement parks for children.*

.....

4. *Bangkok is the capital of Thailand.*

.....

5. *Jenny has a new cat named Kitty.*

.....

6. *Our father reads the “Bangkok Post” everyday.*

.....

7. *Anne and her children went to Seattle last April.*

.....

8. *Narita is Japan's International Airport.*

.....

9. *Einstein was a famous scientist.*

.....

10. *Spain is a country located in Europe.*

.....

คำนามเอกพจน์ และพหูพจน์ (Singular & Plural Nouns)

คำนามเอกพจน์ (Singular Nouns) หมายถึง คน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ ที่มีจำนวนอยู่เพียง 1 เท่านั้น

คำนามพหูพจน์ (Plural Nouns) หมายถึง คน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ ที่มีจำนวนตั้งแต่ 2 ขึ้นไป

ในภาษาอังกฤษ คำนามส่วนใหญ่เมื่อมีจำนวนตั้งแต่ 2 ขึ้นไปจะไม่ใช้คำเดิม แต่จะเปลี่ยนรูปไปโดยอาจเติม “-s” ท้ายคำ, เติม “-es” ท้ายคำ หรือเปลี่ยนรูปไปเลย เช่นในตัวอย่างต่อไปนี้

Singular Nouns	Plural Nouns
<i>bag</i>	<i>bags</i>
<i>dress</i>	<i>dresses</i>
<i>woman</i>	<i>women</i>

คำนามที่มีจำนวนเป็น 1 จะอยู่ในรูปเอกพจน์ (*Singular Form*) เสมอ ส่วนคำนามที่มีจำนวนตั้งแต่ 2 ขึ้นไป จะอยู่ในรูปพหูพจน์ (*Plural Form*) เสมอ

การเปลี่ยนรูปเอกพจน์ของคำนามให้เป็นรูปพหูพจน์ นอกจากจะเป็นเช่นในตัวอย่าง 3 แบบข้างต้นแล้ว ยังมีการเปลี่ยนแบบอื่นด้วย ซึ่งอาจสรุปกฎการเปลี่ยนได้ดังนี้

กฎการเปลี่ยนคำนามเอกพจน์ให้เป็นพหูพจน์

1. เติม "-s" ท้ายคำนามทั่ว ๆ ไป เช่น

banana - bananas

bicycle - bicycles

fan - fans

goat - goats

house - houses

pig - pigs

sister - sisters

towel - towels

2. เติม "-es" ท้ายคำนามที่ลงท้ายด้วย "-s", "-ss", "-sh", "-ch" และ "-x" เช่น

คำที่ลงท้ายด้วย "-s" เช่น *bus - buses*

คำที่ลงท้ายด้วย "-ss" เช่น *class - classes, glass - glasses* (แว่นตา)
 ("glasses" ที่มีความหมายว่า "แว่นตา" จะไม่มีรูปเอกพจน์)

คำที่ลงท้ายด้วย "-sh" เช่น *brush - brushes, bush - bushes, dish - dishes*

คำที่ลงท้ายด้วย "-ch" เช่น *branch - branches, match - matches, watch - watches*

คำที่ลงท้ายด้วย "-x" เช่น *box - boxes, fox - foxes, tax - taxes*

3. เติม "-es" ท้ายคำนามที่ลงท้ายด้วย -o เช่น

buffalo - buffaloes

echo - echoes

hero - heroes

mango - mangoes

potato - potatoes

volcano - volcanoes

4. เติม "-s" กับคำนามที่ลงท้ายด้วย -o บางคำ เช่น

bamboo - bamboos

piano - pianos

photo - photos

radio - radios

5. เปลี่ยน "-y" ที่ลงท้ายคำนาม ให้เป็น -ies เช่น

army - armies

baby - babies

city - cities

fly - flies

lady - ladies

story - stories

6. เติม "-s" กับคำนามที่ลงท้ายด้วย -y ที่ตามหลังสระ (a, e, i, o, u) เช่น

boy - boys

day - days

key - keys

monkey - monkeys

valley - valleys

way - ways

7. เปลี่ยน "-f" หรือ "-fe" ที่ลงท้ายคำนาม ให้เป็น -ves เช่น

calf - calves

half - halves

leaf - leaves

life - lives

knife - knives

shelf - shelves

thief - thieves

wife - wives

wolf - wolves

8. เติม "-s" กับคำนามลงท้ายด้วย "-f" ที่มีสระหน้าหน้า เช่น

chief - chiefs

proof - proofs

reef - reefs

roof - roofs

safe - safes

dwarf - dwarfs

9. คำนามบางคำจะเปลี่ยนรูปเมื่อเป็นพหูพจน์ เช่น

child - children

foot - feet

goose - geese

louse - lice

man - men

mouse - mice

ox - oxen

tooth - teeth

woman - women

10. คำนามบางคำมีรูปเอกพจน์และพหูพจน์เหมือนกัน เช่น

cod - cod

deer - deer

fish - fish

sheep - sheep

11. คำนามบางคำต้องใช้ในรูปพหูพจน์เท่านั้น เช่น

binoculars clothes pants measles glasses (แว่นตา)

pliers scissors shorts spectacles tongs

trousers

12. คำนามบางคำจะใช้ในรูปเอกพจน์เท่านั้น เช่น

furniture help luggage news poetry

13. คำนามที่มาจากกรรรวมคำนาม 2-3 คำเข้าด้วยกัน จะมีการสร้างรูปพหูพจน์ที่ต่างไป

เช่น

mother-in-law - mothers-in-law

mouse-trap - mouse-traps

son-in-law - sons-in-law

step-mother - step-mothers

step-son - step-sons

ข้อควรสังเกต การเติม -s ของคำนามวิธีนี้ “-s” จะถูกเติมท้ายคำนามที่เป็นคำหลัก เช่น *son-in-law* ซึ่งแปลว่า “ลูกเขย” คำนามหลักคือ “*son*” เพราะพูดถึงผู้ที่มาเป็น “ลูกชาย” ตามกฎหมาย หรือ *mouse-trap* ซึ่งแปลว่า “กับดักหนู” จะเติม -s ที่คำว่า “*trap*” เพราะพูดถึง “กับดัก” โดยมี “หนู” คือ “*mouse*” เป็นคำขยาย

Pronouns และ *Possessive Adjectives* ก็มีรูปพหูพจน์เช่นกัน โดยสรุปได้ดังนี้

	เอกพจน์	พหูพจน์
Pronouns :	<i>I</i>	<i>we</i>
	<i>you</i>	<i>you</i>
	<i>he, she, it</i>	<i>they</i>

	<i>me</i>	<i>us</i>
	<i>him, her, it</i>	<i>them</i>
	<i>mine</i>	<i>ours</i>
	<i>yours</i>	<i>yours</i>
	<i>his, hers, its</i>	<i>theirs</i>
Adjectives:	<i>my</i>	<i>our</i>
	<i>your</i>	<i>your</i>
	<i>his, her, its</i>	<i>their</i>
	<i>this</i>	<i>these</i>
	<i>that</i>	<i>those</i>

Exercise 9 : เขียนรูปพหูพจน์ของคำศัพท์ต่อไปนี้

1. <i>chimney</i>	11. <i>purse</i>
2. <i>crutch</i>	12. <i>sheep</i>
3. <i>donkey</i>	13. <i>shoe</i>
4. <i>fish</i>	14. <i>step-son</i>
5. <i>gentleman</i>	15. <i>tooth</i>
6. <i>key</i>	16. <i>trousers</i>
7. <i>lady</i>	17. <i>uncle</i>
8. <i>necklace</i>	18. <i>village</i>
9. <i>ox</i>	19. <i>watch</i>
10. <i>peach</i>	20. <i>year</i>

Exercise 10 : เขียนรูปเอกพจน์ของคำศัพท์ต่อไปนี้1. *bushes*2. *bamboos*3. *days*4. *deer*5. *knives*6. *lice*7. *mailboxes*8. *potatoes*9. *safes*10. *thieves*

คำสรรพนาม (Pronouns)

คำสรรพนาม (Pronouns) คือคำที่ใช้แทนคำนาม สรรพนามแบ่งออกเป็น 5 ประเภทหลัก คือ

1. *Personal Pronouns*
2. *Reflexive Pronouns*
3. *Possessive Pronouns*
4. *Demonstrative Pronouns*
5. *Interrogative Pronouns*

1. Personal Pronouns แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 *Subject Pronouns* คือสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค เช่น *You, I* และ *It* ในประโยคที่ 1-3

1. <i>You met Mike yesterday.</i>
2. <i>I ate some rice this morning.</i>
3. <i>It was very delicious.</i>

1.2 *Object Pronouns* คือสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค เช่น *me, him, them* ในประโยคที่ 4 และ 5

4. *John called me yesterday, but I have not called him back.*

5. *You can borrow these books and return them in two days.*

ประโยคที่ 4 “*him*” หมายถึง “*John*” เมื่อพูดถึง *John* อีกครั้งโดยทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา “*called*” จะใช้ “*him*” แทน

ประโยคที่ 5 “*them*” หมายถึง “*books*” ซึ่งเมื่อพูดถึงอีกครั้งโดยทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา “*return*” จะใช้ “*them*” แทน

2. Reflexive Pronouns คือสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค ซึ่งจะใช้ให้สอดคล้องกับประธานของประโยคเสมอ เช่นในประโยคที่ 6 และ 7

6. *Jane cut herself while she was cooking dinner.*

ประโยคที่ 6 ประธานของประโยคคือ “*Jane*” ซึ่งเป็นประธานเอกพจน์เพศหญิง *Reflexive Pronoun* ที่ใช้เพื่อทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค และหมายถึงบุคคลเดียวกับประธานจึงเป็น “*herself*”

7. *He hurt himself while he was playing soccer yesterday.*

ประโยคที่ 7 “*He*” และ “*himself*” หมายถึงบุคคลเดียวกัน โดย “*He*” เป็นประธาน และ “*himself*” เป็นกรรมของกริยา “*hurt*” ประโยคนี้พูดถึงการกระทำของประธาน “*He*” ว่าส่งผลสะท้อนกลับไปยังตัวเอง คือ “*himself*”

Reflexive Pronouns มีทั้งเอกพจน์และพหูพจน์ ถ้าเป็นเอกพจน์จะลงท้ายด้วย “-self” และถ้าเป็นพหูพจน์จะลงท้ายด้วย “-selves” ได้แก่คำต่อไปนี้

เอกพจน์	พหูพจน์
<i>myself</i>	<i>ourselves</i>
<i>yourself</i>	<i>yourselves</i>
<i>himself</i>	<i>themselves</i>
<i>herself</i>	
<i>itself</i>	

3. Possessive Pronouns คือคำสรรพนามที่ใช้แทนคำนามและแสดงความเป็นเจ้าของด้วยในขณะเดียวกัน *Possessive Pronouns* ได้แก่คำต่อไปนี้คือ “*mine*”, “*yours*”, “*his*”, “*hers*”, “*ours*”, “*its*” และ “*theirs*”

Possessive Pronouns จะใช้เมื่อต้องการแสดงความเป็นเจ้าของคำนามที่ได้พูดถึงไปแล้วครั้งหนึ่ง หรือคำนามที่คู่สนทนาต่างทราบดีว่าหมายถึงสิ่งใด เช่นในตัวอย่างที่ 8 หรือใช้แทนที่ “*Possessive adjective + noun*” เช่นในตัวอย่างที่ 9

8. <i>Do you like this puppy?</i> <i>It is mine.</i>
9. <i>Is this your book?</i> <i>Is this yours?</i>

Possessive Pronoun “*mine*” ในประโยคที่ 8 มาแทนคำนาม “*puppy*” เมื่อผู้พูดต้องการแสดงความเป็นเจ้าของด้วย เพื่อเลี่ยงการใช้คำนาม “*puppy*” ซ้ำ โดยพูดว่า “*It is my puppy*” สามารถใช้ “*mine*” แทน “*my puppy*” ได้

สำหรับตัวอย่างที่ 9 เมื่อผู้พูดต้องการถามคู่สนทนาว่า “*Is this your book?*” สถานการณ์เช่นนี้ คู่สนทนามักจะทราบดีอยู่แล้วว่าผู้ถามหมายถึงสิ่งใด กรณีเช่นนี้ผู้ถามอาจใช้ “*yours*” แทน “*your book*” ได้เลย

ทั้ง “*mine*” และ “*yours*” ที่ใช้ในตัวอย่างที่ 8 และ 9 ถูกใช้แทนคำนาม จึงทำหน้าที่เป็นสรรพนาม (*Pronouns*) และในขณะเดียวกัน ทั้ง “*mine*” และ “*yours*” แสดงความเป็นเจ้าของด้วย จึงเรียกคำเหล่านี้ว่า “*Possessive Pronouns*” (สรรพนามที่แสดงความเป็นเจ้าของ)

ตารางต่อไปนี้เป็นตารางเปรียบเทียบ *Pronouns* 3 ประเภท คือ *Personal Pronouns*, *Reflexive Pronouns* และ *Possessive Pronouns*

Personal Pronouns		Reflexive Pronouns	Possessive Pronouns
Subjects	Objects		
<i>I</i>	<i>me</i>	<i>myself</i>	<i>mine</i>
<i>you</i>	<i>you</i>	<i>yourself</i>	<i>yours</i>
<i>he</i>	<i>him</i>	<i>himself</i>	<i>his</i>
<i>she</i>	<i>her</i>	<i>herself</i>	<i>hers</i>
<i>it</i>	<i>it</i>	<i>itself</i>	<i>its</i>
<i>we</i>	<i>us</i>	<i>ourselves</i>	<i>ours</i>
<i>you</i>	<i>you</i>	<i>yourselves</i>	<i>yours</i>
<i>they</i>	<i>them</i>	<i>themselves</i>	<i>theirs</i>

4. Demonstrative Pronouns คือสรรพนามที่ใช้เมื่อต้องการเจาะจงเกี่ยวกับบุคคลหรือความคิดต่าง ๆ ได้แก่ *this*, *that* ซึ่งเป็นสรรพนามเอกพจน์ และ *these*, *those* ซึ่งเป็นสรรพนามพหูพจน์

this และ *these* ใช้เมื่อพูดถึงสิ่งที่อยู่ใกล้

that และ *those* ใช้เมื่อพูดถึงสิ่งที่อยู่ไกล

ประโยคที่ 10 - 13 เป็นตัวอย่างการใช้สรรพนามประเภทนี้

10. *This is not the way to the post office.*

11. *That is not my bag.*

12. *These are the flowers I bought yesterday.*

13. *Those are my new pairs of glasses.*

“*This*” ในประโยคที่ 10 เป็นสรรพนามแทน “*the way to the post office*”

“*That*” ในประโยคที่ 11 เป็นสรรพนามแทน “*the bag*”

“*These*” ในประโยคที่ 12 เป็นสรรพนามแทน “*the flowers*”

“*Those*” ในประโยคที่ 13 เป็นสรรพนามแทน “*my new pairs of glasses*”

5. Interrogative Pronouns คือสรรพนามที่ใช้เวลาถามคำถาม ได้แก่ “*wh-words*” เช่น *who, whom, whose, what, which* โดยมีหลักการใช้ดังนี้

who, whom และ *whose* ใช้เมื่อถามเกี่ยวกับบุคคล

what ใช้เมื่อถามเกี่ยวกับสิ่งของ การกระทำ หรืออาชีพของบุคคล

which ใช้เมื่อถามเกี่ยวกับบุคคลหรือสิ่งของ

ประโยคที่ 14 - 16 เป็นตัวอย่างการใช้ *Interrogative Pronouns*

14.A: *Who is your new teacher?*

B: *Mrs. Brown is my new teacher.*

15.A: *What would you like for your birthday?*

B: *I would like a new car.*

16.A: Which is your umbrella?

B: The red one is my umbrella.

Exercise 11 : เติมประโยคให้สมบูรณ์โดยเลือก *Personal Pronouns* ในวงเล็บท้ายประโยคมาแทนคำที่เป็นตัวเน้น

1. I have already read these books. Would you like to borrow?
(they, them)
2. Everyone likes John because is polite. (he, him)
3. The little boy is crying because the dog bit (he, him)
4. Mrs. White said, "Please show your homework." (I, me)
5. Jack and I went to the museum. saw many interesting things. (We, Us)
6. Jenny is my new secretary. can type fast and accurately. (She, Her)
7. Alice and Tom are good friends. walk to school together. (They, Them)
8. This luggage is heavy. Can you help me lift ? (it, its)
9. Mike plays tennis everyday. likes to play tennis very much. (He, Him)
10. "Tim, did break my new vase?" (you, your)

Exercise 12 : เติมประโยคให้สมบูรณ์ด้วย *Reflexive Pronouns* ที่เหมาะสม

1. Did you and Jack behave at school today?
2. Small children should not cross the street by
3. I always go to the movies by
4. My aunt made a new dress.

5. *All the guests enjoyed at the party.*
6. *We found lost in the forest.*
7. *The hunter warmed by the fire.*
8. *Our cat hurt fighting with our neighbor's dog.*
9. *I accidentally locked in the basement last night.*
10. *"Here's some money. Please buy a new shirt."*

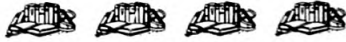
Exercise 13 : เปลี่ยน *Pronouns* ในวงเล็บท้ายประโยคให้เป็น *Possessive Pronouns*

1. *The largest house on the hill is (we)*
2. *We brought our books but John didn't bring (he)*
3. *Your mother is as kind as (I)*
4. *I have already finished my homework. Have you finished? (you)*
5. *Is this your bag or? (he)*
6. *Tony borrowed my pencil because he lost (he)*
7. *That cat belongs to Jane. It is (she)*
8. *The car in front of Mr. and Mrs. Green's house is (they)*
9. *That isn't your doll. It's (she)*
10. *That is Jenny's book. It isn't (I)*

Exercise 14 : เติมประโยคคำถามเหล่านี้ให้สมบูรณ์ด้วย *Interrogative Pronouns* ที่เหมาะสม

1. *is washing the dishes in the kitchen?*
2. *is your new car, the black one or the white one?*
3. *did you meet at the party last night?*
4. *did your mother tell you not to do?*

5. *are you going to do this afternoon?*
6. *is the woman in the pink dress?*
7. *is your favorite flower?*
8. *left the door unlocked last night?*
9. *one is the key to your locker?*
10. *was Jane doing when you called?*

คำนาม คำคุณศัพท์ และคำสรรพนาม ที่แสดงความเป็นเจ้าของ (Possession [Nouns, Adjectives & Pronouns])

การแสดงความเป็นเจ้าของ (*Possession*) ในภาษาอังกฤษมีอยู่ 3 แบบหลัก
ด้วยกัน คือ

1. คำนามที่แสดงความเป็นเจ้าของ (*Possessive Nouns*)
2. คำคุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของ (*Possessive Adjectives*)
3. คำสรรพนามที่แสดงความเป็นเจ้าของ (*Possessive Pronouns*)

1. คำนามที่แสดงความเป็นเจ้าของ (*Possessive Nouns*) คือการแสดงความเป็น
เจ้าของของคำนาม โดยการเติม *apostrophe s* ('s) หลังคำนามนั้น เช่นคำนามต่อไปนี้

Nouns	Possessive Nouns	ตัวอย่าง
<i>man</i>	<i>man's</i>	<i>The man's gun</i>
<i>girls</i>	<i>girls'</i>	<i>The girls' dresses</i>
<i>women</i>	<i>women's</i>	<i>The women's purses</i>

การสร้าง Possessive Nouns โดยการเติม apostrophe s ('s) มีหลักดังนี้ คือ

1. ถ้าเป็นคำนามเอกพจน์ เช่น “*man*” ให้เติม *apostrophe s* ('s) หลังคำนาม จะได้คำนามที่แสดงความเป็นเจ้าของคือ “*man's*”

2. ถ้าเป็นคำนามพหูพจน์ที่ลงท้ายด้วย “-s” เช่น “*girls*” ให้เติม *apostrophe* (') หลังคำนามพหูพจน์นั้น จะได้คำนามที่แสดงความเป็นเจ้าของคือ “*girls'* ”

3. ถ้าเป็นคำนามพหูพจน์ที่ไม่ได้ลงท้ายด้วย “-s” เช่น “*women*” จะเติม *apostrophe s* ('s) หลังคำนามพหูพจน์นั้นเช่นเดียวกับคำนามเอกพจน์ จะได้คำนามที่แสดงความเป็นเจ้าของ คือ “*women's*”

สำหรับคำนามที่ไม่ใช่สิ่งมีชีวิต เช่น *house*, *car*, *chair* การแสดงความเป็นเจ้าของจะนิยมเติม “*of the*” หน้าคำนามนั้น เช่นในตัวอย่างต่อไปนี้

Nouns	Possessive Nouns	ตัวอย่าง
<i>house</i>	<i>of the house</i>	<i>The roof of the house</i>
<i>car</i>	<i>of the car</i>	<i>The wheels of the car</i>
<i>chair</i>	<i>of the chair</i>	<i>The legs of the chair</i>

เมื่อต้องการพูดถึงหลังคาบ้าน มักจะไม่พูดว่า “*The house's roof*” แต่จะพูดว่า “*The roof of the house*”

เมื่อต้องการพูดถึงล้อของรถยนต์ มักพูดว่า “*The wheels of the car*” แทนที่จะพูดว่า “*The car's wheels*”

หรือเมื่อต้องการพูดถึงขาเก้าอี้ มักพูดว่า “*The legs of the chair*” แทนที่จะพูดว่า “*The chair's legs*”

2. คำคุณศัพท์ที่แสดงความเป็นเจ้าของ (Possessive Adjectives) ได้แก่คำต่อไปนี้คือ *my*, *your*, *his*, *her*, *its*, *our* และ *their* เช่นในประโยคที่ 1 และ 2